

Dutka Ákos

Karácsony

A régi házban, hol apánk ilyenkor
aranyba mázolt almát és diót
mesélve karcsú, vidám angyalokról
kik zsákban hordanak ma minden földi jót.
Emlékszel anyánk boldog asztalára,
hol illatozva gőzölt a frissen sült kalács,
a gyertyafényből, fenyő illatából
szövődött a derús, ünnepi varázs?

Istenem, ha még egyszer lehetne
asztalodhoz ülni, édes jó anyám,
s a Te szívednek melegével égne
gyertyánk, – a karácsonyi fenyőfa gallyán,
ha még egyszer öledbe borulva
Betlehemre lesnék hittel, áradóan
a régi házban, a Te asztalodnál...
Még egyszer... még egyszer otthon
Váradon.

A régi háznak karácsonyfa lángja,
negyven év ködén át híva felragyog:
szívemben Jézus, künn angyal harangoz
és én újra tiszta, jó gyermek vagyok.
A téli ködben ismert régi úton,
állok a sugaras Betlehem előtt
s a régi háznak szentelt délibábját
ringatja előttem a karácsonyi köd.